

Nr 186.

Av herr **Bergman m. fl.**, om sänkning av maximigränsen för utminu-
tering av spirituosa.

I IV kap. 48 § (första stycket) av Kungl. Förordningen av den 14 juni 1917 angående försäljning av rusedrycker är stadgat: »Spritdrycker må ej till någon utminteras i större myckenhet än fyra liter i kalendermånaden.»

Något behov att bibehålla en så hög maximigräns torde icke förefinnas. I verkligheten ha motboksinnehavarna icke på långt när utnyttjat den sålunda givna rätten, vilket även i sin mån visar, att den i regeln ej ansetts behöfelig. I allmänhet synes medeltalet försålda liter spritdrycker per månad och motbok ha hållit sig omkring två, och enligt uppgift, erhållen från k. kontrollstyrelsen, utgjorde detta medeltal under sistlidet år omkring 2,08 liter (verklig styrka), alltså obetydligt över hälften av den medgivna maximikvantiteten. Vid sådant förhållande synes nyssnämnda maximikvantitet onödigt hög.

En föreställning om huru förhållandena i verkligheten ställa sig i olika delar av landet kan vinnas genom nedanstående tablå, som gäller år 1924:

O m r å d e	Verkliga inköp i liter pr månad och motbok, medeltal
Stockholmstrakten	2,43
Södra Sverige	2,33
Sydvästra Sverige	2,15
Sydöstra Sverige (utom Småland och öarna)	2,13
Småland, Öland, Gotland	1,85
Bergslagen	1,65
Norrland	1,52

Den eventualiteten är icke utesluten, att, om den nuvarande 4-litersgränsen alltjämt bibehålles, en icke önskvärd stegring av konsumtionen kan komma att uppstå. Det har dessutom redan visat sig föreligga en frestelse för vissa motboksinnehavare, som själva ej för egen konsumtion utnyttjat hela den inköpta kvantiteten, att genom olaga försäljning av det överskjutande motverka lagens syfte, ett missbruk, som svårligen torde kunna verksamt kontrolleras.

En viss tendens har också gjort sig gällande hos vissa fullt lojala motboksinnehavare att uttaga och utnyttja hela den kvantitet, vartill de äro berättigade, även om de icke hysa något synnerligt begär därefter, blott för att de

vilja, som det heter, »taga ut sin rätt». För dem skulle minskningen icke medföra någon nämnvärd avsaknad, men den skulle bidra att motverka dryckes-
sederna.

Hur långt nedåt maximigränsen skulle sättas, därom kunna givetvis olika meningar yppas. Det definitiva förslaget till formulering av lagrum, som av ett bifall till nedanstående yrkande skulle beröras, torde få överlåtas åt bevillningsutskottet.

Under åberopande av vad här ovan anförts få vi vördsamt yrka,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i gällande bestämmelser angående utminuterung till köpare av spritdrycker, att maximigränsen för sådan utminuterung (för närvarande 4 liter per kalendermånad) i möjligaste mån sänkes.

Stockholm den 22 jan. 1926.

J. Bergman.

Israel Holmgren.

N. J. F. Almkvist.

Gottfrid Karlsson.